

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

Het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving bevat normen waaraan goed beleid of goede regelgeving dient te voldoen.

1. Wat is de aanleiding?

Sinds de coronacrisis is het werken vanuit huis onderdeel geworden van de nieuwe maatschappelijke standaard. Veel werknemers verwachten ook na de coronacrisis afwisselend thuis en op kantoor te werken. Er zal een balans gevonden moeten worden tussen thuiswerken en werken op de werkplek. Het is logisch dat het wettelijk kader meebeweegt met de nieuwe maatschappelijke standaard.

2. Wie zijn betrokken?

De wetgeving ziet op de dienstbetrekking tussen werkgever en de werknemer. Indien daar een geschil tussen optreedt, is ook de rechterlijke macht betrokken.

3. Wat is het probleem?

De huidige wetgeving voorziet op dit moment in een zeer beperkt regelend kader voor wat betreft de arbeidsplaatskeuze. De werkgever heeft weliswaar de plicht om een verzoek van de werknemer om de arbeidsplaats aan te passen te overwegen, maar heeft geen motiveringsplicht bij afwijzing. Door middel van de voorgestelde wijziging kan de werkgever dit verzoek alleen afwijzen indien sprake is van zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen.

4. Wat is het doel?

Het recht op de keuze van de arbeidsplaats voor de werknemer wordt verstevigd. De werkgever krijgt een motiveringsplicht. Het doel is de werknemer de keuze te geven waar deze wil werken, tenzij er sprake is van zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen. Daarnaast is het doel om de rechten en plichten een duidelijkere plek te geven in wetgeving en om het gesprek tussen de werknemer en de werkgever meer structuur te geven.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Op dit moment is in de Wet flexibel werken al een regelend kader opgenomen. Het is aan de overheid om dit aan te passen.

6. Wat is het beste instrument?

Een wetswijziging.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

De initiatiefnemers gaan er vanuit dat veel van de gesprekken over de werkplek ook zou plaatsvinden zonder de initiatiefwet. Door deze wijziging heeft de werknemer meer vrijheid in het kiezen van de werkplek. Werkgevers moeten dit honoreren, tenzij er zwaarwegende bedrijfs- of dienstbelangen bestaan. De kosten die de werkgevers maken voor het inrichten van een tweede werkplek worden gemiddeld genomen gecompenseerd door de besparing van reiskosten. De maatschappelijke baten komen vooral voort uit de verminderde pendelbewegingen. Het voorstel heeft geen effect op de Rijksbegroting.